Dibuix artístic

Anàlisi de forma i composició

Solucions · 29 exercicis

Proves d'accés a la universitat (PAU) de Catalunya. Ordenats del més recent al més antic.
Retalls dels exàmens i pautes oficials (selecat.cat / universitats.gencat.cat).

1. PAU 2026 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció A)

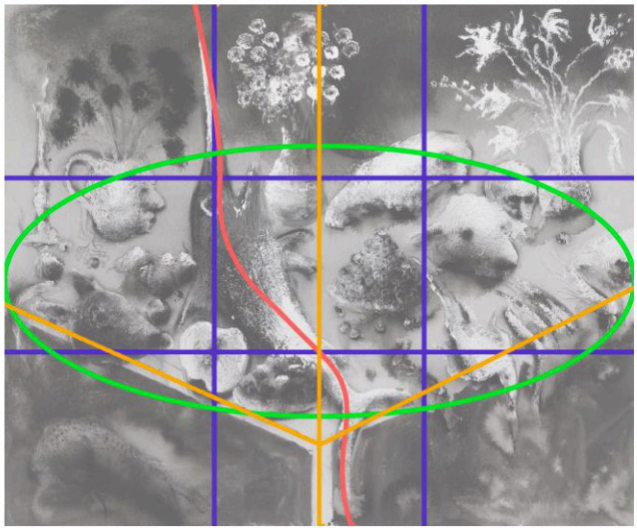
Exercici 1

(1,5 punts)

Opció A.

L'estudiant ha de fer dos croquis, en els què analitza l'espai i la composició de les imatges 1 i 2, i els acompanya amb una breu descripció.

Imatge 1

Estructura compositiva: presentem un esquema, però es valorarà qualsevol altre que, tot i ser diferent del presentat en aquestes pautes, demostri una comprensió estructural de la imatge

IDEES CLAU:

1. Barceló estructura l'espai pictòric mitjançant la distribució de les formes segons una estructura el·líptica, adaptada al pla definit pels eixos d'una perspectiva axonomètrica.

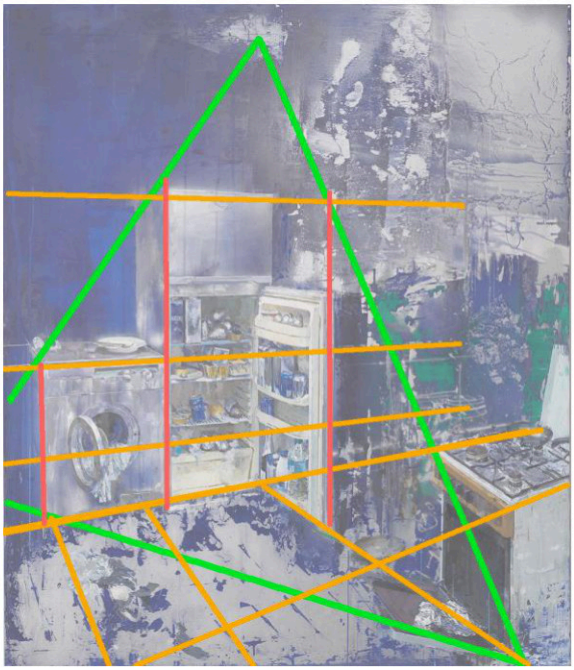
2. La profunditat de l'espai s'expressa en clau de perspectiva axonomètrica.

3. El tractament pictòric modula algunes formes molt definides, matèriques , amb un fort contrast de llum i ombra i d'altres que s'esvaeixen en el fons pictòric . Aquest tractament diferenciat crea una profunditat plàstica.

4. La composició segueix la pauta de la llei dels terços, tant en sentit horitzontal com vertical. Els principals elements compositius coincideixen amb les línies de terços i, en alguns casos, amb els seus punts d'intersecció, com ara la poma, l'ull del peix espasa i l'ull del crani situat a la part superior del llenç. Aquests elements constitueixen els principals nuclis del recorregut visual de l'obra.

5. Diverses formes d'animals (peixos, pollastre, gamba, etc.) es disposen de manera forçada sobre la taula seguint la línia rectilínia del seu contorn, fet que accentua l'eix axonomètric dret. De la mateixa manera, el cap de l'animal, alineat i orientat cap a la poma, reforça l'eix axonomètric esquerre. Ambdós eixos, juntament amb el tractament pictòric del volum, generen una marcada sensació de profunditat i construeixen un espai que sembla avançar cap a l'observador. El peix espasa, element que dona títol a l'obra, se situa en el terç vertical dret i, mitjançant la seva cua, assenyala l'eix axonomètric vertical, reforçant així l'estructura espacial de la composició.

Imatge 2

Estructura compositiva: presentem un esquema, però es valorarà qualsevol altre que, tot i ser diferent del presentat en aquestes pautes, demostri una comprensió estructural de la imatge

IDEES CLAU:

1. Julio Vaquero estructura la composició mitjançant l'organització de les formes segons un esquema triangular.
2. La profunditat de l'espai s'expressa en clau de perspectiva cònica obliqua. Els punts de fuga estan situats fora del llenç.
3. És una composició dinàmica. Les línies diagonals, definides tant en la disposició dels electrodomèstics com per la tarima del terra, actuen com a eixos estructuradors de la composició. L'artista dibuixa de manera explícita algunes d'aquestes diagonals compositives a la part dreta de la pintura, evocant els traços d'un esbós inacabat o possibles rectificacions efectuades directament sobre el llenç.

Es valora la qualitat de les argumentacions i molt especialment l'ús de la terminologia adequada i pròpia de l'assignatura

2. PAU 2025 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1

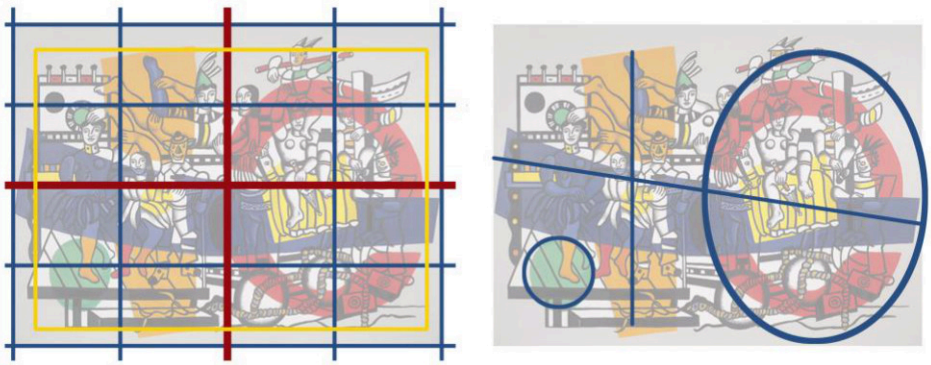
(2 punts)

OPCIÓ A

L'estudiant ha de fer dos croquis, un per a cada imatge. A més ha d'afegir una breu descripció de cada composició.

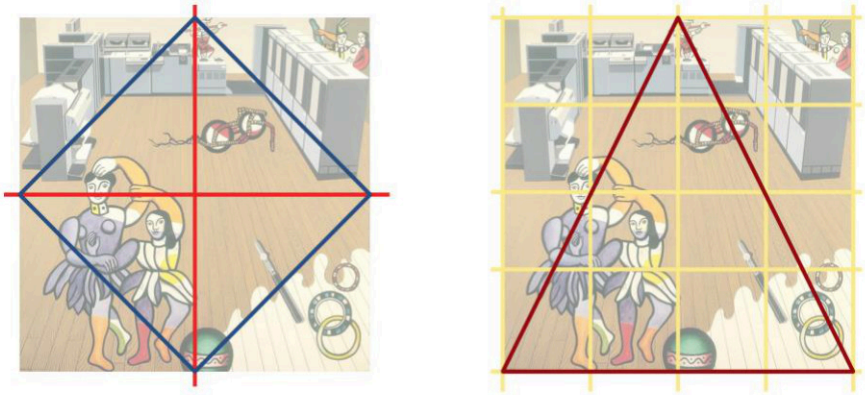
IMATGE 1

A B

IMATGE 2

C D

Estructura compositiva: presentem dos croquis per a cada imatge, però es valorarà qualsevol altre esquema que, tot i ser diferent dels presentats en aquestes pautes, demostri una comprensió estructural de la imatge.

IMATGE 1
Esquema de composició A: dos eixos perpendiculars (vertical i horitzontal) divideixen la superfície en quatre parts. Composició equilibrada en sentit horitzontal. Un rectangle emmarca subtilment la superfície dibuixada.
Esquema de composició B: esquema de composició format per un triangle isòsceles la base del qual coincideix amb el costat inferior del quadre i el vèrtex superior, amb el punt mitjà del costat superior del quadre. Una divisió en quatre franges horitzontals completa l'esquema visual.

IMATGE 2
Esquema de composició C: composició formada per dos eixos perpendiculars centrals que divideixen el quadre. Un quadrat amb els vèrtexs als extrems dels eixos estructura simètricament la imatge.
Esquema de composició D: esquema de composició format per un oval vertical situat a la part central dreta de la imatge. Un eix horitzontal en sentit ascendent cap l'esquerra travessa el quadre.

IDEES CLAU
La imatge 1 és un llenç de mida mural (gran format horitzontal). S'hi representen els personatges alegres del circ (figures humanes i animals). El quadre està estructurat horitzontalment a mode de fris superposant els elements sense il·lusió de profunditat. La part inferior del quadre estabilitza la imatge acumulant més pes respecte a la part superior, més oberta. El contrast pel canvi de mida dels elements gràfics i de llenguatge entre els elements figuratius i les formes geomètriques atorga dinamisme al conjunt. Els marges del quadre de color gris fan de frontera, són buits i semblen emmarcar els protagonistes, sense buscar la interacció fora del quadre. Composició resolta amb un cert regust clàssic tot i la seva vinculació amb les avantguardes de principi del segle XX. L'obra és deutora d'autors com Picasso, Mondrian i Severini, entre d'altres.

La imatge 2, de caràcter escenogràfic, representa un espai irreal d'oficina moderna dels anys seixanta. Estructurada simètricament, de format quadrat però amb disposició vertical, els elements se situen seguint la tradició de representació visual de la perspectiva cònica intuïtiva, des d'un punt de vista més elevat que el normal de la figura humana. L'esquema compositiu és triangular. L'autor situa tres plans en profunditat molt ben estructurats (un primer pla amb les figures humanes i el tiralínies, un espai intermedi amb el mobiliari lateral fugat cap el fons i, en darrer terme, els mobles paral·lels a l'espectador). La resolució gràfica diferent entre les figures descontextualitzades i el fons dinamitza el conjunt. La pilota retallada del primer terme insinua que el quadre continua més enllà dels seus límits. Les figures i els objectes mantenen el mateix grau de definició, en els tres plans de profunditat. El resultat

aconsegueix un contrast equilibrat, tant en la part plàstica com en la compositiva, i les figures dansaires destaquen sobre l'espai deshumanitzat.

Es valora la qualitat de les argumentacions i l'ús de la terminologia adequada.

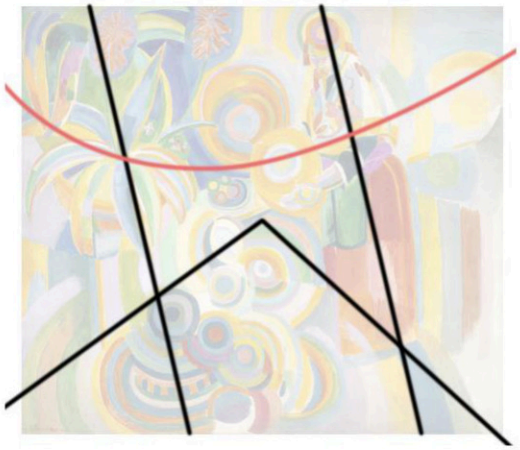
3. PAU 2024 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B

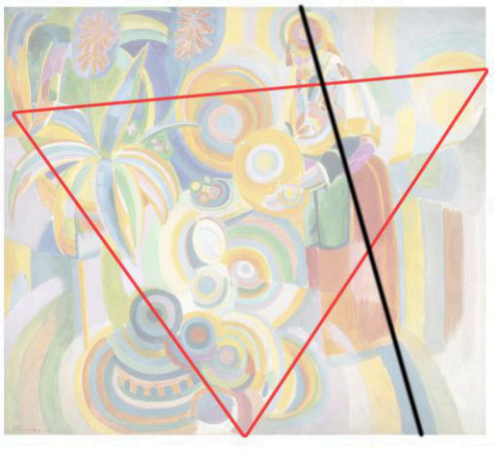
L'estudiant ha de fer un croquis analitzant la composició de la imatge 2 i, a més, fer una breu descripció de la composició.

Imatge 2

A

B

Estructura compositiva: presentem dos croquis, però es valorarà qualsevol altre croquis que, tot i ser diferent dels presentats en aquestes pautes, demostri una comprensió estructural de la imatge.

Esquema de composició A: composició formada per dues línies obliqües verticals paral·leles inclinades cap la part esquerra. Un forma corba travessa la part superior de manera horitzontal. Dues línies surten des de la base i s'intersecciones al centre de la imatge.

Esquema de composició B: esquema de composició format per un triangle els vèrtexs del qual estan situats al centre de la base i a la part superior dels costats verticals del quadre. L'altre element configurador del croquis és un línia vertical obliqua desplaçada cap l'esquerra que travessa el triangle.

IDEES CLAU

Ressaltem:

1. Pintura amb un cert aire escenogràfic de format quasi quadrat. La peça representa un espai exterior, diürn i molt lluminós. Elements figuratius i abstractes conviuen al servei del color.

2. El dinamisme compositiu està resolt gràcies al contrast d'elements abstractes amb elements figuratius. El ritme està accentuat pel diàleg entre elements

verticals i formes circulars (figura humana i franges allargades amb geometries arrodonides. Delaunay evidencia el vincle entre el moviment i color.

3. La composició s'articula a través de tres focus. La planta de l'esquerra, la figura humana i el primer terme. Estructures circulars i franges paral·leles completen la superfície. La geometrització i el contrast cromàtic fan de nexe entre la figura i el fons. L'autor emfatitza el color i li atorga un paper constructiu.
4. Tot i festejar amb l'abstracció, la disposició espacial remet a una representació clàssica de l'espai. La profunditat es representa amb tres elements clarament situats en diferents plans. Algunes zones diluïdes de color de la dreta i zones fosques de l'esquerra insinuen dues maneres d'accentuar la profunditat. La disposició circular del terra facilita la ubicació i estabilitat de la dona, a més apropa la representació cap la figuració.
5. La composició és circular, concèntrica. Sembla dirigir-se cap el centre del quadre, no busca la continuïtat exterior.
6. L'obra s'adscriu al moviment anomenat "Cubisme òrfic".

Es valora la qualitat de les argumentacions i molt especialment l'ús de la terminologia adequada i pròpia de l'assignatura.

4. PAU 2023 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1

[2 punts]

Opció A.

La persona que s'examina haurà de descriure les característiques de la tècnica emprada en l'obra de la figura 1.

La tècnica que acompanya la imatge, tal com diu el text, és tinta xinesa, però es contempla també la descripció de tècniques afins com per exemple l'aquarel·la, les anilines o els retoladors amb dipòsit d'aigua incorporat i, de forma general, qualsevol procediment basat en la dissolució d'un pigment o tinta amb aigua.

Es valorarà l'ús de la terminologia adequada i les descripcions que es fonamentin en un coneixement pràctic experimentat per l'estudiant.

IDEES CLAU

La tècnica de la tinta xinesa és una tècnica aquosa que s'utilitza per dibuixar, escriure i pintar.

La tinta pot estar feta a base de pigments (negre de carbó + aglutinant aquós), o pot estar feta per reacció química (àcid tànnic + sulfat de ferro per a la tinta ferro gàl·lica, tècnica amb què estan fets, per exemple, els dibuixos de Leonardo da Vinci). Es pot trobar amb barretes seques per remullar o en estat líquid.

El seu origen és oriental i se situa al voltant del segle V dC.

Generalment, la tinta té tonalitats negres, com en aquesta obra, però pot tenir variables del sèpia (tinta de sèpia, noguerina...) o, fins i tot, però menys freqüentment, d'altres colors.

Un cop assecada, la tinta queda insoluble.

Els suports més adequats són papers amb baix contingut de cola, que siguin prou absorbents, com el paper d'arròs (utilitzat molt a l'Orient), o els anomenats papers d'aquarel·la, que poden ser més o menys rugosos i de diferents formats i qualitats. També és possible aplicar la tinta en qualsevol altre suport porós amb resultats variables.

Les parts clares dels dibuixos amb tinta s'obtenen mantenint amb més o menys intensitat la blancor del suport, i les diferents tonalitats de degradat s'obtenen en funció del grau de dilució de la tinta amb aigua. Els negres de tinta xinesa ofereixen una profunditat intensa i una qualitat visual fàcil de detectar.

Els estris més convencionals per a aquesta tècnica són els pinzells rodons i molt suaus, de pèl natural o sintètic, amb punta afilada, i els plomins metàl·lics tradicionals. També es poden obtenir aiguades fent servir canyes tallades, plomes d'animal, espumes, draps, bufadors, etc. Els suports de paper ofereixen resultats diferents segons si es treballa amb el suport més o menys moll.

Les característiques perceptives són la profunditat dels negres, la transparència dels degradats i la lluminositat del contrast amb el blanc del suport.

5. PAU 2022 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1.

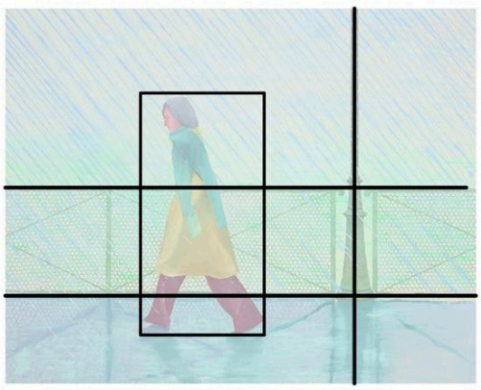
Opció A

(2 punts)

L'estudiant ha de fer una anàlisi per estudiar la composició mitjançant un esquema de la imatge 1, i, a més, fer una breu descripció de la composició.

IDEES CLAU:

Estructura compositiva: presentem dos esquemes, però es valorarà qualsevol altre esquema que, tot i ser diferent dels presentats en aquestes pautes, demostri una comprensió estructural de la imatge.

Esquema de composició 1: composició formada per dues horitzontals paral·leles, una de les quals divideix el quadre en dues meitats que es contraposen amb la vertical del fanal i el seu reflex. Composició equilibrada i estàtica contraposada a la inclinació de les línies de pluja. Es pot intuir, a més, un triangle estructural secundari

Esquema de composició 2: esquema de composició format per dues línies horitzontals i una vertical. Un rectangle vertical situat gairebé al centre del quadre emmarca la figura humana.

Ressaltem:

1. Quadre de format horitzontal amb una estructura organitzativa clara en un entorn plujós. Equilibri estructural ortogonal oposat a línies inclinades repetitives. La preocupació de Hockney per capturar l'essència fugaç i momentània de la pluja com a qualitat emotiva i atmosfèrica recorda composicions dels seus predecessors (Claude Monet, Seurat, Hokusai...).

2. Composició en què la meteorologia és la protagonista, amb un diàleg d'elements verticals i horitzontals (la persona, el fanal i la barana). El traçat rítmic diagonal de la pluja provocada pel vent actua de contrapunt i omple pràcticament la totalitat de la superfície pictòrica. La figura del jove introspectiu caminant sol amb un pas esmorteït i amb el cos lleugerament inclinat contrasta amb la direcció vigorosa i determinada de la pluja.

3. L'espai s'ordena de manera paral·lela a l'espectador. El passamà de la barana divideix el quadre per la meitat. Tres franges horitzontals estructuren el quadre: la pluja, la barana i el terra moll. L'abisme plujós dissol la representació de la profunditat.

4. Alguns aspectes remeten a un paral·lelisme amb l'abstracció geomètrica: el dibuix lineal precís del pont i el seu reflex humit al terra. Aquesta abstracció s'emfatitza també a l'aplanar la forma del jove i simplificar-ne la figuració.

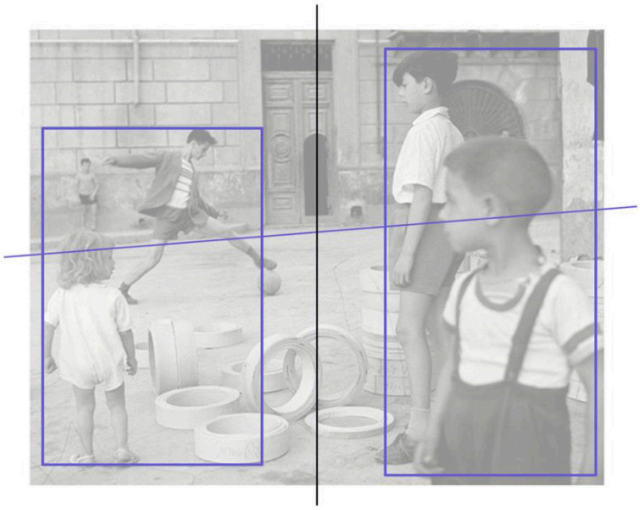
5. La inclinació de les línies de la pluja i la persona caminant en direcció contrària li atorga un dinamisme afavorit pels elements estàtics (terra, barana, fanal).

6. PAU 2021 · Setembre · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B.

L'estudiant ha de fer una anàlisi per estudiar la composició mitjançant un esquema de la **imatge 2** i, a més, fer una breu descripció de la composició.

IDEES CLAU:

Imatge 2

Imatge de format horitzontal que podríem associar amb un fotograma d'una pel·lícula neorealista italiana. Herbert List preparava molt les imatges, aquesta sembla feta d'una manera més espontània. Aquest tipus de fotografia amb el pas dels anys es converteix en un document antropològic que mostra una part de la societat italiana de la postguerra. La mirada és amorosa cap la infantesa i la joventut.

Ressaltem:

1. La composició és equilibrada i està estructurada a manera de díptic. Els elements es disposen lateralment. Una franja central vertical que coincideix amb la porta del fons funciona com un eix que separa els dos blocs. El format horitzontal de la imatge contrasta amb la verticalitat de les figures humanes. La lleugera inclinació del carrer s'incorpora tímidament en aquest joc de verticals i horitzontals.

2. Diàleg entre elements estàtics (la nena i el nois drets quiets) i dinàmics (el noi jugant amb la pilota). Afegim algunes relacions entre els elements dels diferents plans que aporten ritme a la imatge. Les associacions formals que es creen entre la pilota, els cercles de fusta del segon pla i les arcades de l'edifici del fons. Les mirades entre els personatges dibuixen diagonals (la mirada entre les figures del segon pla i la mirada cap el fons del noi del primer pla). El canvi de mida entre el nen del primer pla i el nen del fons. Cromàticament les gradacions de grisos, els blancs i negres intensos situats ens diferents plans també estimulen la vitalitat de la imatge.

3. La representació espacial està organitzada en quatre plans. El primer pla està desenfocat, ocupa la part lateral i inferior dreta. En el segon pla la imatge és nítida. Els personatges estan situats als dos laterals i es miren. Aquesta mirada accentua la horitzontalitat de la imatge. Al tercer pla i al fons els elements apareixen lleugerament desenfocats.

Es valora la qualitat de les argumentacions i l'ús de la terminologia adequada.

Observació: hem presentat dos esquemes orientatius, però es valorarà qualsevol altre esquema que, tot i ser diferent dels presentats en aquestes pautes, demostri una comprensió estructural de la imatge.

Síntesi dels esquemes compositius presentats:

Esquema de composició 1: esquema de composició format per un triangle centrat i inscrit dins del quadrat de la fotografia. Distribució compositiva complementària amb 3 línies verticals i tres línies horitzontals.

Esquema de composició 2: eix imaginari vertical centrat que separa dos grups de nens jugant.

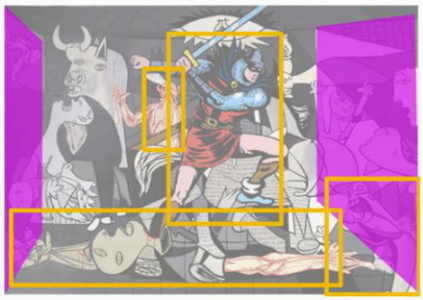
7. PAU 2021 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B.

L'estudiant ha de fer una anàlisi per estudiar la composició mitjançant un esquema de la imatge 2 i, a més, fer una breu descripció de la composició.

IDEES CLAU:

Imatge 2

Obra concebuda de manera frontal i bastant equilibrada. Està construïda a partir de la confrontació de dues imatges descontextualitzades (el quadre *Guernica* i un personatge de còmic, *el Caballero del Antifaz*, molt conegut als tebeos dels anys 40 a Espanya). Aquest diàleg fa evident la reflexió sobre el procés de transformació d'una imatge (amb una càrrega simbòlica molt forta) i el seu significat. L'obra remet al caràcter d'un *collage*, resolt amb pintura acrílica de tintes planes. L'estructura formal del quadre és lògica, fins i tot tradicional, seguint les normes acadèmiques. La disposició del quadre és semblant a un tríptic, el panell central està ocupat per la figura de còmic i el llum. Els laterals actuen de context. S'observa també una altra ordenació espacial, un triangle articula la composició de manera simètrica. Els autors generen una il·lusió espacial de profunditat amb la superposició d'elements, les línies obliqües laterals, el contrast entre el color de la figura de còmic i el fons, la franja horitzontal del terra i el primer pla del cap del cavall.

Es valora la qualitat de les argumentacions i l'ús de la terminologia adequada.

Observació: hem presentat dos esquemes orientatius, però es valorarà qualsevol altre esquema que, tot i ser diferent dels presentats en aquestes pautes, demostri una comprensió estructural de la imatge.

1er esquema:

Composició global triangular. Escena dividida en tres franges perpendiculars pràcticament iguals en superfície.

2on esquema:

Situació de la perspectiva que situa l'escena en un espai tancat, estructurat en zones d'interès (com a exemple, n'hem marcat 4 de les moltes que es poden localitzar).

8. PAU 2021 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1

(2 punts)

OPCIÓ A.

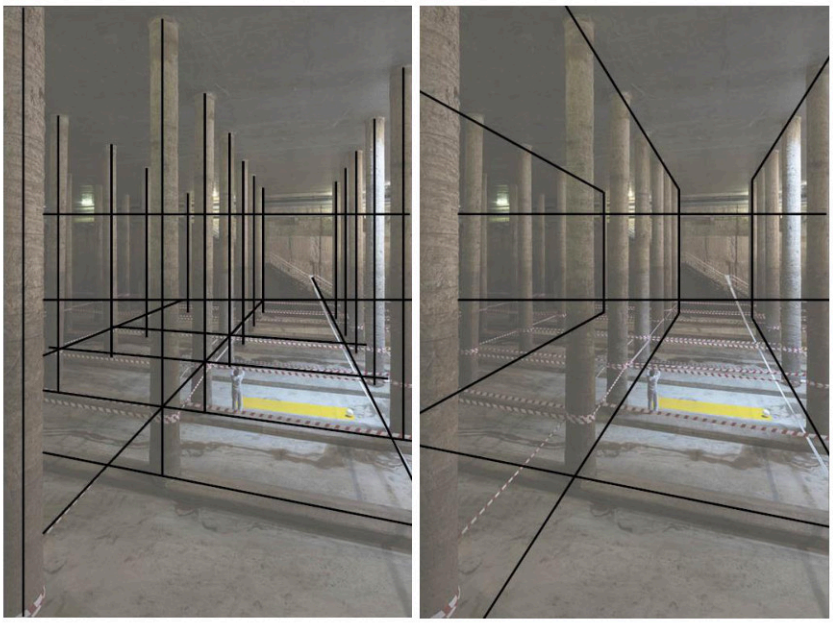
L'estudiant ha d'analitzar la composició de la **imatge 1**, en un màxim de cinc línies, i acompanyar-la d'un croquis.

Es tracta d'una composició vertical, on es pot veure un espai en perspectiva cònica. Aquest està marcat per quatre files verticals de columnes que marquen la profunditat. També són importants les diagonals que formen les cintes de mesurament que es creuen entre elles dibuixant una retícula a tot l'espai. Les columnes, les cintes, les línies del sostre i les del terra creen un espai parcel·lat de cubs i rectangles.

Es valora l'ús de la terminologia adequada.

Es valora la qualitat de les argumentacions.

Els croquis poden tenir diferents plantejaments, tots ells vàlids. El corrector ha d'avaluar la capacitat de l'examinand alhora d'entendre la imatge. Aquestes són dues propostes orientatives:

Es mostren dues imatges que són dos exemples per explicar gràficament la composició:

Primera imatge (esquerra): Línies verticals formant 3 files en perspectiva cònica sobre un pla horitzontal.

Segona imatge (dreta): Tres plans verticals en perspectiva cònica sobre un pla horitzontal.

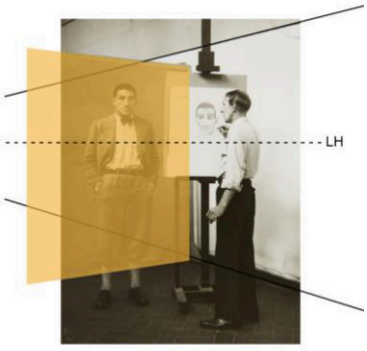
9. PAU 2020 · Setembre · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció A)

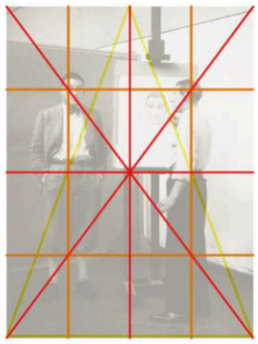
Exercici 1 (2 punts)

OPCIÓ A. L'estudiant ha de fer una anàlisi per estudiar l'espai i la composició mitjançant un esquema de la **imatge 1** i, a més, fer una descripció de la composició de cinc línies com a màxim.

IDEES CLAU:

Imatge 1

Es tracta d'una escena situada en un espai interior tancat, representat amb una perspectiva cònica obliqua amb molta poca il·lusió espacial de profunditat. La línia de l'horitzó està situada a la meitat superior del quadre. El format de la fotografia és vertical i aquesta s'accentua per l'estructura del cavallet, la posició del model i del pintor. La imatge s'ordena simètricament amb un eix vertical a partir del qual es disposen a banda i banda les dues figures humanes. Dues línies imaginàries paral·leles a la línia de l'horitzó equilibren la verticalitat de la imatge: una coincideix amb els ulls i l'altra amb la cintura dels personatges. Els peus del cavallet i dels personatges situats a diferents nivells donen ritme a la composició. Una subestructura destacable és la formada per les direccions de les mirades: Dibuixant-Model, Model-Espectador, Dibuix-Espectador.

Es valora la qualitat de les argumentacions i l'ús de la terminologia adequada.

Observació: hem presentat dos esquemes orientatius, un que incideix més en l'espai i un altre que incideix més en la composició, però es valorarà qualsevol altre esquema que, tot i ser diferent dels presentats en aquestes pautes, demostri una comprensió estructural de la imatge.

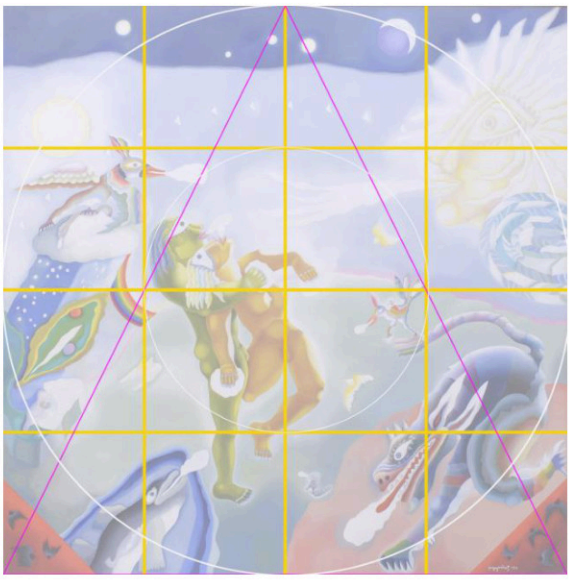
10. PAU 2020 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1 (2 punts)

OPCIÓ A. L'estudiant ha de fer un esquema per estudiar la composició de la **imatge 2** i, a més, fer una anàlisi de cinc línies com a màxim.

IDEES CLAU:

Imatge 2

L'obra és de format quadrat i està ubicada en un espai exterior imaginari. A la part superior del quadre la pintura s'organitza de manera horitzontal. Sota una franja horitzontal més fosca (la nit), la lluminositat recorre l'espai de dreta a esquerra (el sol, la bafarada i el resplendor) reforçat per una seqüencia rítmica corba resolta amb petits triangles que representen el pas del temps i combinen de mida amb els astres, situats a la prat superior. Per sota d'aquesta franja transversal, l'espai pictòric esdevé nuclear, vertical i dinàmic gràcies al contrast i disposició de les formes, la mida i el color dels elements plàstics. Hi domina

un eix pràcticament vertical (Adam i Eva) combinat amb unes direccions obliqües expressives (els animals). Aquesta obliqüitat es subratlla amb els dos triangles dels angles inferior esquerre i dret que tanquen l'escena.

La composició també pot ser llegida com una estructura circular, com un conjunt d'elements visuals que encerclen un nucli (Adam i Eva). Aquesta lectura ens podria remetre a una composició pròpia de l'edat mitjana, posem per exemple el "Tapís de la Creació" de la catedral de Girona, i per la coincidència de títol, no seria estrany que l'autor l'hagués usat de referència.

En superposició als esquemes anteriors, la representació de l'espai del fons s'explica per cinc franges: la inferior dominada pels roses, tres àrees de progressius blaus degradats, i una cinquena franja de blau fosc, que tanca l'escena a la part superior.

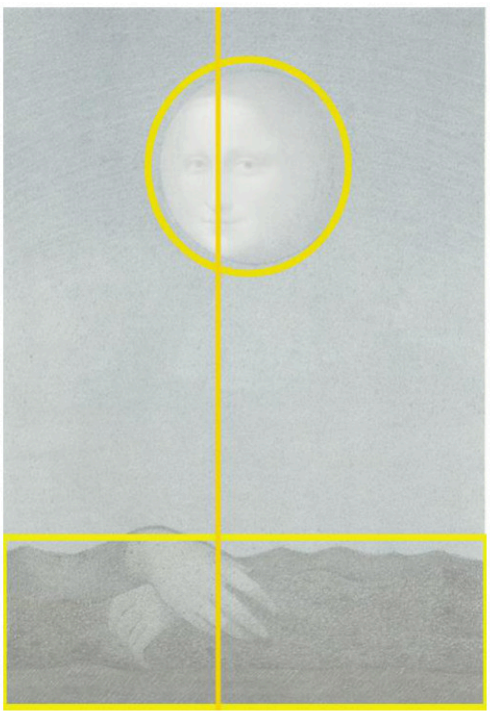
La composició gira dins el quadre. Sense buscar la continuïtat exterior, els diferents elements (monstres, ocells, animals, bafarades,...) condueixen la focalització visual.

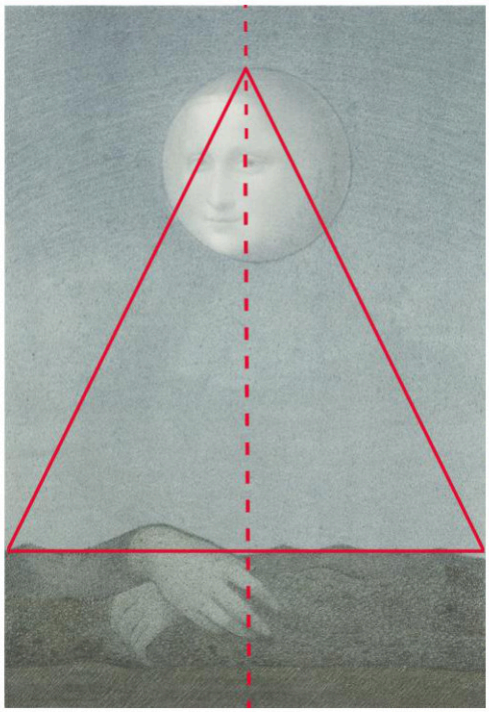
Es valora la qualitat de les argumentacions i l'ús de la terminologia adequada.

Observació: hem presentat 2 croquis compositius orientatius, però es valoraran tots aquells esquemes que, tot i ser diferents dels presentats en aquestes pautes, demostrin una comprensió de l'estructura compositiva de la imatge.

11. PAU 2020 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció B)

Opció B. L'estudiant haurà de fer un croquis analitzant la composició de la **imatge 2**, acompanyat d'una descripció d'un màxim de cinc línies.

IDEES CLAU

Escena onírica de contorns boirosos situada en un espai exterior nocturn. La superfície pictòrica s'estructura, principalment, amb un cercle a la part superior i una franja horitzontal (les mans i el paisatge) a la part inferior. Es combinen formes corbes tancades (la circumferència) i obertes (la trama arquejada concèntrica de la part superior del cel i el contorn del paisatge). La part superior més fosca del cel és un contrapunt de la base del quadre, dividint el format vertical en tres bandes horitzontals. Una forma trapezoïdal etèria (el cos de la figura) vincula la lluna i el paisatge. Aquesta conjunció insinua una constitució piramidal de la imatge. Un eix vertical desplaçat a l'esquerra coincideix amb el nas, el pit i la ma dreta. La serenor de la composició es dinamitza per la mirada de reüll , pels ritmes suggerents de les formes i les tènues gradacions.

Es valorarà la qualitat de les argumentacions.

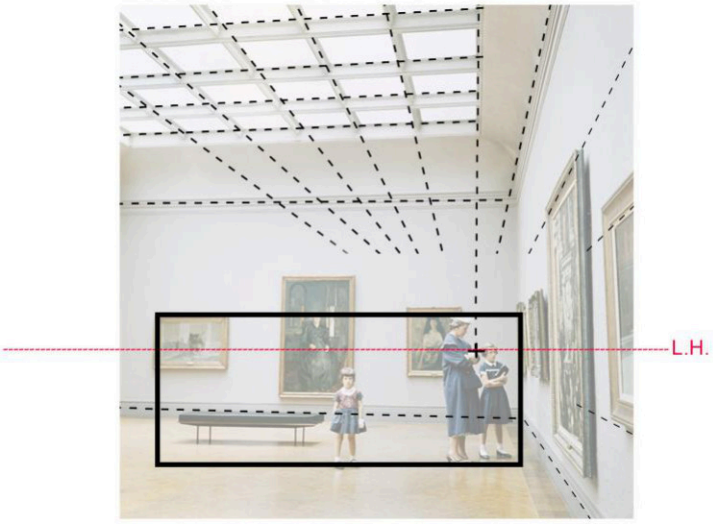
Observació: hem presentat 2 croquis compositius orientatius, però es valoraran tots aquells esquemes que, tot i ser diferents dels presentats en aquestes pautes, demostrin una comprensió de l'estructura compositiva de la

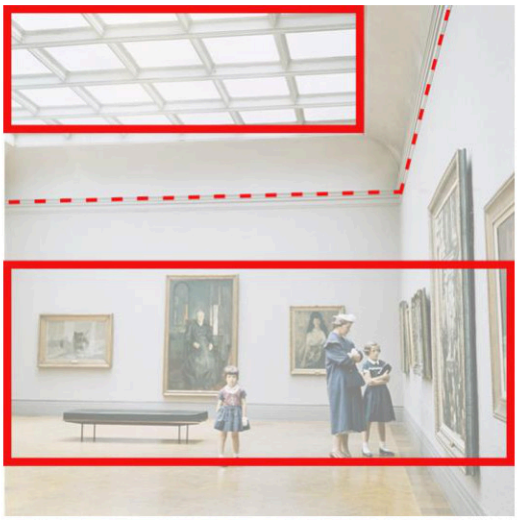
12. PAU 2019 · Setembre · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B. L'estudiant ha de fer un esquema per estudiar l'espai i la composició de la **imatge 2** i, a més, fer una anàlisi de cinc línies com a màxim. Adjuntem dos exemples d'explicació gràfica, però n'hi poden haver d'altres igualment vàlids, sempre que demostrin una comprensió de l'organització espacial.

IDEES CLAU:

Imatge 2

Es tracta d'una composició clàssica en què la protagonista és la perspectiva. La construcció escenogràfica de la profunditat espacial permet el joc visual entre els diferents elements: la malla del sostre, els rectangles de les parets i unes figures humanes serenes que observen unes pintures.
La representació és escenogràfica i expressionista. El punt de vista està situat a la meitat inferior i ancorat a la part dreta. Aquesta disposició dona molt protagonisme a l'estructura ortogonal lluminosa de la part superior.

El dinamisme dels elements arquitectònics contrasta amb l'estatisme del banc (paral·lel al pla del quadre) i de les figures humanes immòbils que observen i miren pintures de personatges que també miren. Aquest doble joc de mirades concentra un dels interessos de la imatge, ja que es produeix dins d'un espai de grans dimensions que transmet una certa buidor produïda per la il·luminació.

Estructuralment, la fotografia alterna franges horitzontals amb una densitat d'elements considerable (el sostre, el banc i els personatges) amb altres franges més nues (la cornisa, el primer pla del terra i el sostre). L'escena està situada en un espai interior arquitectònic tancat i únicament obert per una ampla zona de llum natural i zenital. Cal valorar els paral·lelismes amb altres estils arquitectònics contemporanis.

L'espai està representat a través d'una perspectiva cònica obliqua, gairebé frontal. La il·lusió visual de profunditat està accentuada perquè el primer pla està tallat (el quadre de la dreta, el parquet de fusta i el sostre), i això fa evident que la fotografia és un fragment d'un espai més gran que continua més enllà dels límits de la imatge.

Es té en compte el coneixement d'altres obres d'art o moviments artístics que hi tinguin relació, especialment amb obres a partir del Renaixement, moment des del qual l'ús de la perspectiva permet captar i suggerir la profunditat, o comentaris sobre el caràcter dels espai expositius en els museus contemporanis.

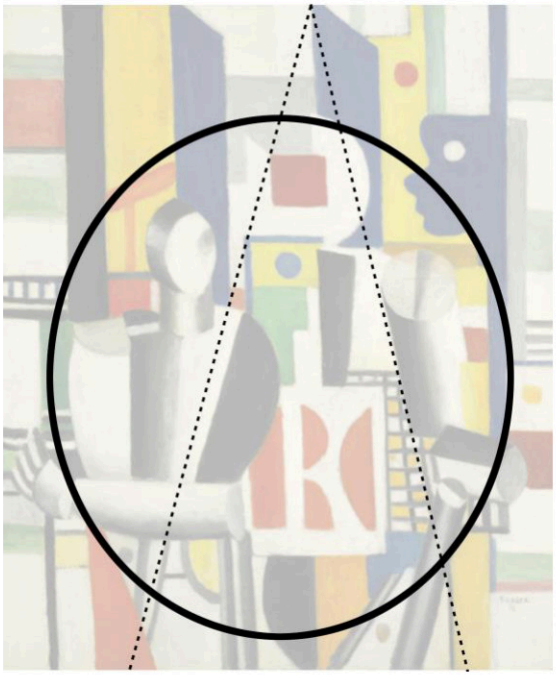
Es valora la qualitat de les argumentacions i l'ús d'una terminologia adequada.

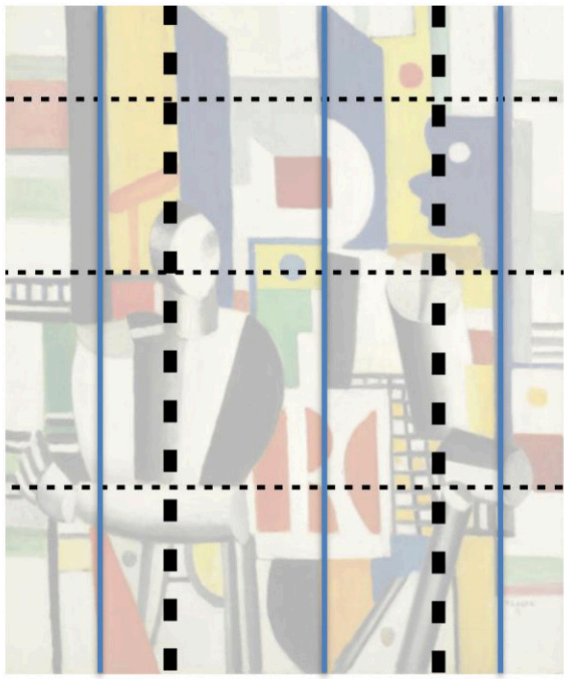
Observació: hem presentat dos esquemes orientatius, un que incideix més en l'espai i un altre que incideix més en la composició, però es valora qualsevol altra esquema que, tot i ser diferent dels presentats en aquestes pautes, demostri una comprensió estructural de la imatge.

13. PAU 2019 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1 (2 punts)

Opció A. L'estudiant haurà de fer un croquis analitzant la composició de la **imatge 1**, acompanyat d'una descripció d'un màxim de cinc línies.

El croquis demanat no té una solució única, l'examinand pot proposar altres solucions de les aquí presentades, que es consideraran vàlides si reflecteixen una lectura de la composició de la imatge.

IDEES CLAU

Escena exterior urbana que flirteja amb l'abstracció. Es tracta d'una composició vertical, sòlida, visualment clara per l'organització lineal i els clars i foscos, de lectura fàcil i efectiva. Els elements del quadre s'hi articulen ortogonalment. Dos eixos verticals paral·lels i principals (corresponents a les figures humanes i edificis) dominen l'obra i configuren tres àrees verticals, les quals, al seu torn, estan dividides per tres eixos verticals secundaris. Espacialment transmet una sensació de profunditat pel fet d'utilitzar plans superposats i que les figures humanes (volumetries de grisos modelats) es sobreposen a les façanes (taques planes). La superfície pictòrica crea un fort nexe entre figura i fons a causa de la subtil alternança d'elements formals figuratius i abstractes. La composició és dinàmica gràcies al contrast i la disposició de les formes, la mida i el color dels elements plàstics. Hi ha una articulació entre la claredat estructural de la composició i les formes compactes dels elements pintats. La

pintura visualment s'expandeix; sembla que la imatge pugui continuar fora dels límits del quadre adoptant una narrativa cinematogràfica.

Es valorarà la qualitat de les argumentacions.

Observació: hem presentat 2 croquis compositius orientatius, però es valoraran tots aquells esquemes que, tot i ser diferents dels presentats en aquestes pautes, demostrin una comprensió de l'estructura compositiva de la imatge.

14. PAU 2019 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1 (2 punts)

Opció A. L'estudiant haurà d'analitzar la composició de la **imatge 1,** en un màxim de cinc línies, i acompanyar-la d'un croquis.

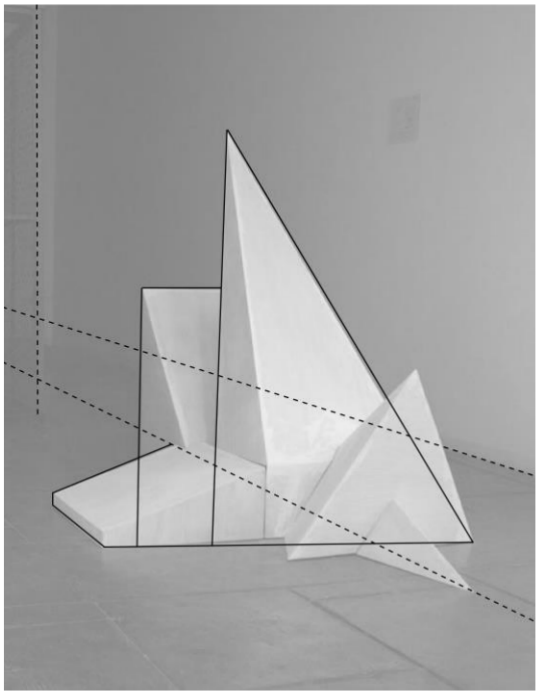
S'ha de tenir en compte analitzar tota la imatge, i no només l'escultura.

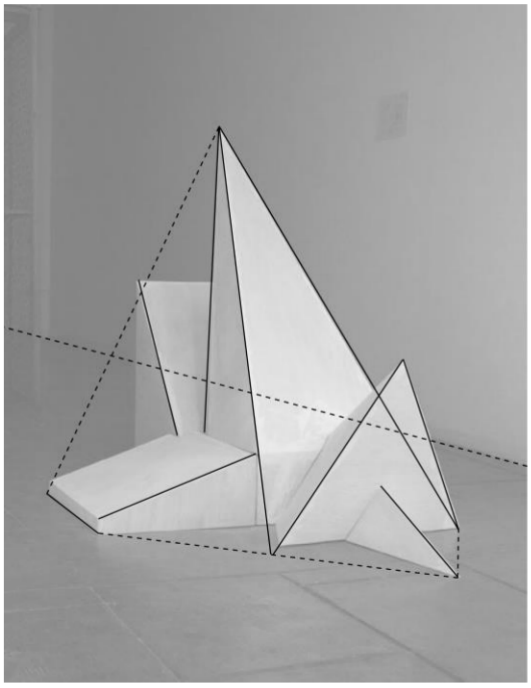
Es tracta d'una composició vertical, on es pot veure una escultura formada per diferents mòduls piramidals. Està dominada per la diagonal creada per la paret i el terra, que forma una línia paral·lela amb l'eix central de l'escultura. Aquesta línia es creua amb la diagonal en posició vertical del triangle principal, i amb la vertical del fons. Les arestes dels mòduls dibuixen línies inclinades alternatives que poden proporcionar diferents enfocaments per descriure la composició, essent el vèrtex superior de la piràmide més alta, el punt o confluència de tres costats de la piràmide, el més rellevant visualment.

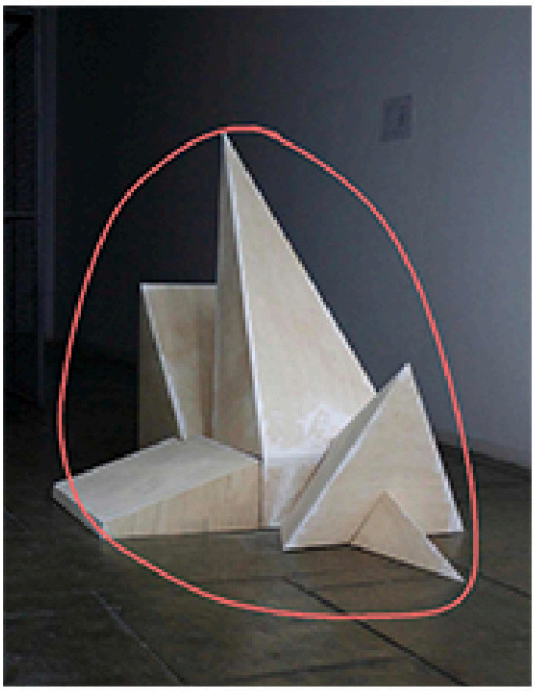
La composició ens indica que es tracta d'una fotografia que té una finalitat més documental que creativa, una intenció que queda documentada al llegir tota la prova. També podríem fer una lectura global de la imatge: Un objecte clar sobre un terra i un fons fosc, per tan hi ha una composició simple formada per un nucli visual central ben destacat de la resta el qual té un valor ambiental més fosc i neutre.

Els croquis poden tenir diferents plantejaments i tots ells poden ser vàlids. El corrector ha d'avaluar la capacitat de l'examinand a l'hora d'entendre la imatge.
Adjuntem tres propostes orientatives:

Es valorarà l'ús de la terminologia adequada.
Es valorarà la qualitat de les argumentacions.

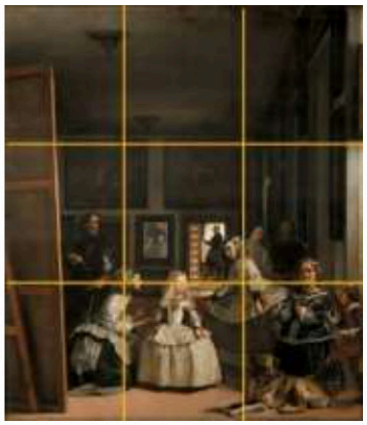

15. PAU 2018 · Setembre · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció B)

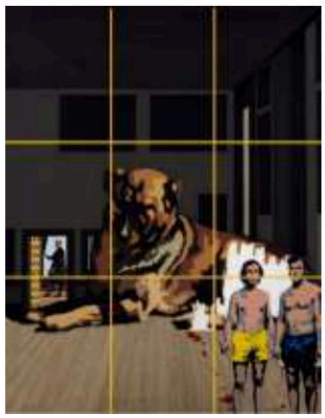
Opció B. L'estudiant haurà d'analitzar la composició de la **imatge 1** i de **la imatge 2** a través d'un croquis per a cada imatge.

IDEES CLAU:

Imatge 1a

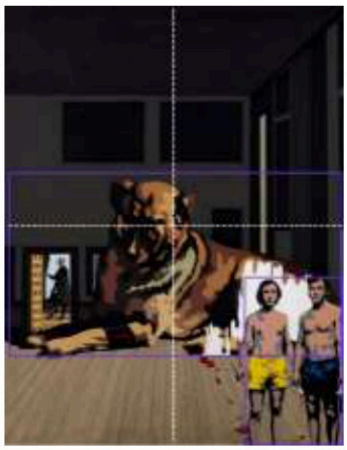
Imatge 2a

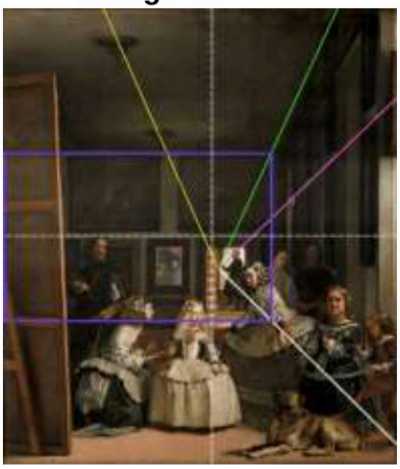
Imatge 1b

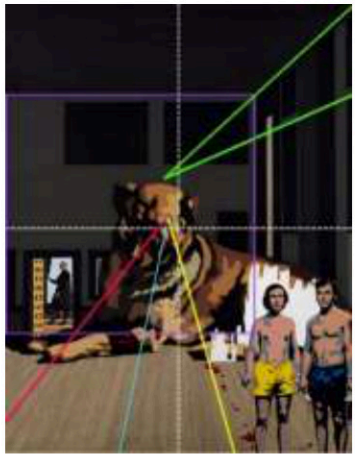
Imatge 2b

Imatge 1c

Imatge 2c

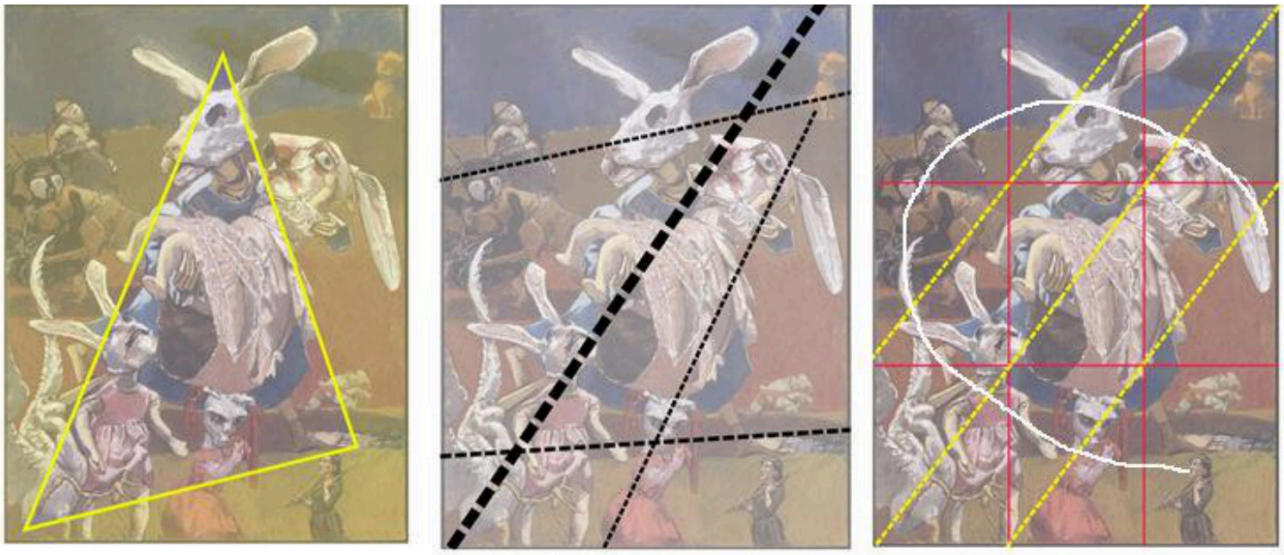

Observació: Hem presentat diversos esquemes orientatius, que incideixen en tres aspectes de la composició (a: quadrícula, b: frontalitat, c: perspectiva), però es valoraran altres esquemes que, tot i ser diferents dels presentats en aquestes pautes, demostrin una comprensió estructural de les imatges, com per exemple: l'estructura de les àrees clares i fosques, les direccions de les mirades, l'ordre davant/darrere, la profunditat dels plans, etc.

16. PAU 2018 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1 (2 punts)

Opció A. L'estudiant haurà de fer un croquis analitzant la composició de la imatge 1, acompanyat d'una descripció d'un màxim de cinc línies.

IDEES CLAU
Escena nocturna situada en un espai exterior indefinit. Una llum irreal il·lumina l'escena. Es tracta d'una composició vertical amb un eix diagonal. El color blanquinós d'algunes figures reforça aquest eix oblic. L'obra conté una riquesa compositiva determinada principalment per aquest eix diagonal, i també pel contrast cromàtic de certes figures amb el fons i per la posició entrellaçada d'alguns personatges. També per la diferència de mida dels personatges, per l' expressivitat dels cossos i per la frontera entre el caràcter humà i animal. Espacialment la profunditat s'explica per les franges: del blau marí del fons al marró-siena de la zona intermèdia, fins l'ocre del primer pla. La superfície pictòrica crea un fort nexe entre figura i fons a causa de l'especial disposició de les figures.

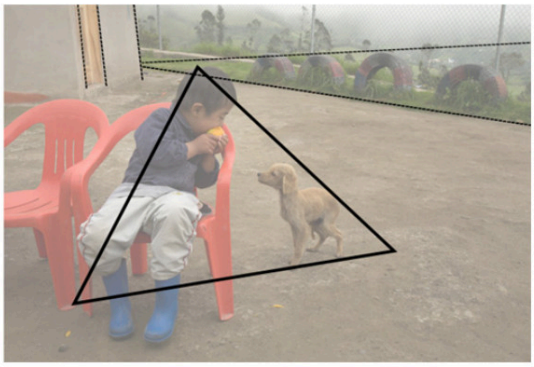
Es valorarà la qualitat de les argumentacions.

Observació: hem presentat 3 croquis compositius orientatius, però es valoraran tots aquells esquemes que, tot i ser diferents dels presentats en aquestes pautes, demostrin una comprensió de l'estructura compositiva de la imatge.

17. PAU 2017 · Setembre · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció B)

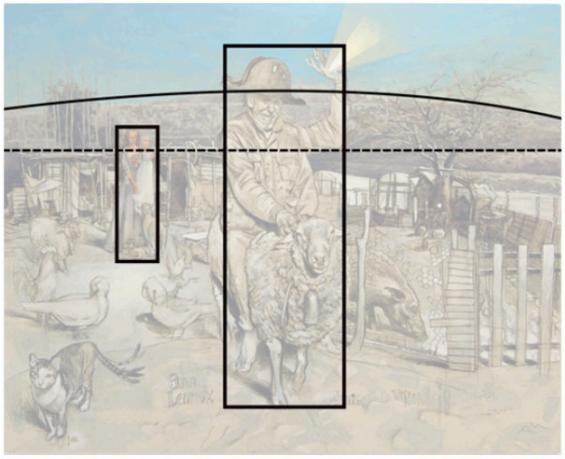
OPCIÓ B
Consideracions generals:
L'estudiant ha d'analitzar la composició de la **imatge 1** i de la **imatge 2** a través d'un croquis per a cada imatge.

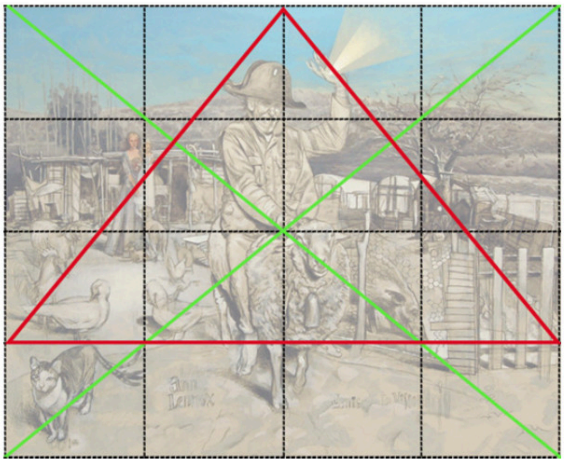
Imatge 1

Imatge 2

Observació:
L'examinand ha de demostrar una capacitat per entendre la imatge des de la seva estructura compositiva (organització de pla gràfic).

Hem presentat quatre croquis compositius orientatius (dos per a cada imatge), però es valoraran tots aquells esquemes que, tot i ser diferents dels presentats en aquestes pautes, demostrin una comprensió de l'estructura compositiva de la imatge.

Els esquemes de composició s'han de completar amb un text breu que ajudi a precisar-los o aclarir-los.

18. PAU 2016 · Setembre · Sèrie 1 · Exercici 1 (Opció B)

Opció B. L'estudiant haurà d'analitzar la composició de la **imatge 2,** en un màxim de cinc línies, i acompanyar-la d'un croquis.

Es tracta d'una composició horitzontal. Destaca el sofà lleugerament girat, situat al mig de l'escena, format per quatre rombes que trenquen amb l'horitzontalitat del terra –insinuada per la vegetació central– i les verticals de les cortines. La tauleta, també situada en diagonal, ajuda a ressaltar la inestabilitat i el desordre general, també proporcionat per les plantes.
De fet són dos volums foscos sobre un pla horitzontal.
Dos volums sòlids que destaquen sobre un fons translúcid.
Un dels volums (sofà) té una presència destacada en l'escena.
L'altre volum (tauleta) perllonga l'escena fora del camp visual.
La línia de creuament del pal horitzontal (terra) amb el vertical (paret) és a la mitat de la composició.
Es valorarà l'ús de la terminologia adequada.
Es valorarà la qualitat de les argumentacions.

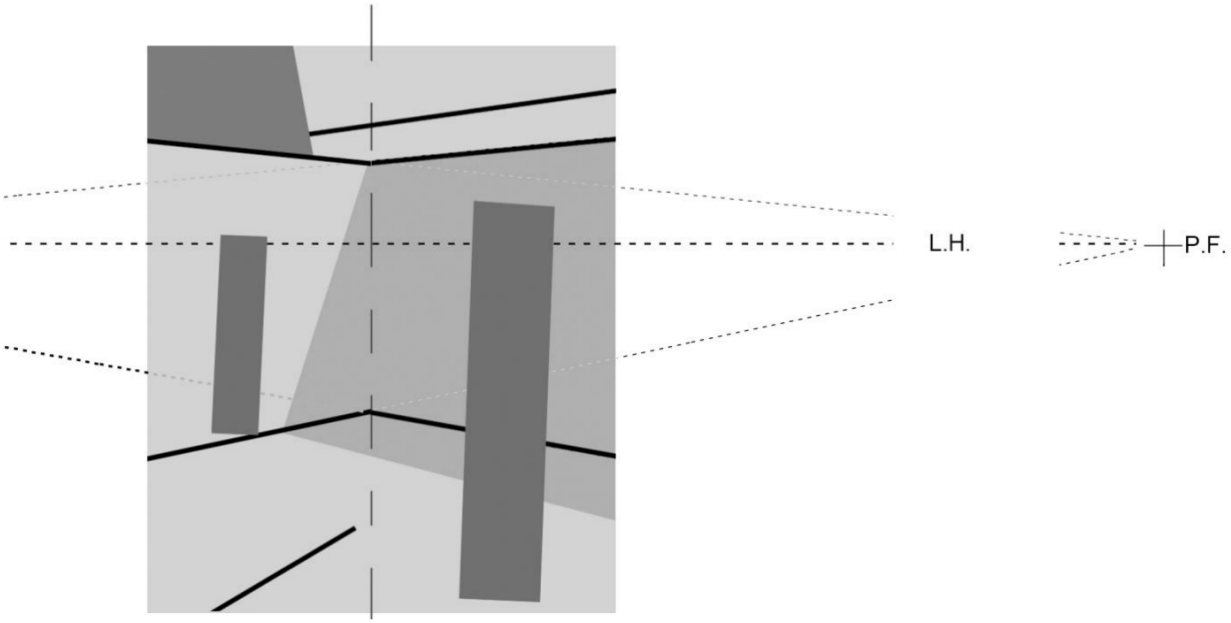
Els croquis poden tenir diferents plantejaments, i tots ells podrien ser vàlids, el més rellevant, no obstant això, seria el que explica el desequilibri, el contrast entre la solidesa (mobles) i la transparència (terra i fons) i entre linealitat (mobles) i sinuositat (plantes) El corrector ha d'avaluar la capacitat de l'examinand alhora d'entendre la imatge. La que adjuntem és una proposta orientativa:

19. PAU 2016 · Juny · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B. L'estudiant ha de fer un esquema compositiu de la **imatge 2** i fer una anàlisi de cinc línies com a màxim.

IDEES CLAU:

La composició és vertical i està estructurada en dues parts. La línia d'intersecció dels murs esdevé l'eix de simetria vertical que divideix aquestes dues parts. La imatge està organitzada aparentment de manera clàssica i estàtica. Malgrat això conté elements que la tensen i li donen dinamisme. D'una manera especial el contrast de mida entre les dues figures humanes i la contraposició entre els elements verticals i els oblics.
L'escena està ubicada en un espai arquitectònic exterior tancat per uns murs posteriors i obert per la part superior. Es representa l'espai a través d'una perspectiva cònica obliqua. La línia de l'horitzó està situada a la part superior de la imatge. Seguint les línies dels murs es poden determinar dos punts de fuga situats a fora de la imatge. La percepció de profunditat està accentuada per la perspectiva, per l'ús de la llum i l'ombra i pel contrast de mida del primer pla respecte el fons. A més, dos elements del primer pla (el raspall i l'ombra de la figura) estan tallats, suggerint que l'escena és oberta, que s'escapa cap a fora del quadre.

Es valorarà la qualitat de les argumentacions.
Es valorarà l'ús d'una terminologia adequada.

Observació: Hem presentat un esquema compositiu orientatiu, però es valorarà qualsevol altre esquema que, tot i ser diferent del presentat en aquestes pautes, demostri una comprensió de l'estructura compositiva de la imatge.

20. PAU 2015 · Setembre · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció B)

Opció B. L'estudiant ha de fer un esquema compositiu de la **imatge 1** i fer una anàlisi de cinc línies com a màxim.

IDEES CLAU:

La **imatge 1** té una composició caracteritzada per una perspectiva cònica frontal, amb el punt de fuga lleugerament desplaçat cap a la part superior esquerra de la imatge. Les dues figures, com a elements principals de la composició, queden ubicades en primer pla i a l'interior del rectangle format per les línies que descriuen l'esquema de la perspectiva cònica frontal. La imatge queda dividida en dues parts clarament diferenciades: la de l'esquerra, completament plana i sense cap il·lusió de profunditat, dividida al seu torn en tres parts quasi iguals; i la de la dreta, on trobem les línies del camí i de l'edifici que descriuen la profunditat de la perspectiva. La línia horitzontal que separa els edificis del cel estructura la zona dreta en un quadrat, a la part baixa del qual s'inscriu sinuosament el títol de l'obra.

Es valorarà l'ús de la terminologia adequada.
Es valorarà la qualitat de les argumentacions.

Observació: Hem presentat un esquema compositiu orientatiu, però es valorarà qualsevol altre esquema que, tot i ser diferent del presentat en aquestes pautes, demostri una comprensió de l'estructura compositiva de la imatge.

21. PAU 2015 · Juny · Sèrie 2 · Exercici 1 (Opció B)

OPCIÓ B. L'estudiant haurà d'analitzar la perspectiva i l'espai de les **imatges 1 i 2.** Tot i que de l'enunciat es dedueix una anàlisi per a cada imatge, també es considerarà una resposta correcta si s'ha fet una anàlisi comparativa.

IDEES CLAU:
Ambdues imatges representen relacions entre espais arquitectònics interiors i exteriors. La línia de l'horitzó està situada a la meitat de les dues imatges i això situa la hipotètica posició de l'autor, element clau per a l'anàlisi demanada.

Imatge 1
Concepte cubista de l'espai. Representació espacial ambivalent on es combinen elements propis de la perspectiva cònica frontal tradicional amb altres de cubistes (taula i cadira).
La il·lusió de profunditat està accentuada per la diferència de tractament dels elements del primer terme respecte als del fons: així, la inclinació de la taula aboca els objectes recolzats en ella (escultura, llibre i gerro) cap al primer pla. La línia de contorn (del gerro, el llibre i la taula) aporta concreció i alhora dóna il·lusió de proximitat. L'absència de línia de contorn dels elements de l'espai exterior (arbres), juntament amb la representació de l'horitzó, augmenta la sensació de profunditat.
Es fa una evocació directa de l'estudi d'un pintor, i més concretament de l'autor, el qual apareix al costat esquerre, emmarcat dins d'una forma ovalada que podria evocar un mirall o un autoretrat. Es transgredeixen els límits entre l'espai real (el lloc de l'escena) i l'espai representat, a la manera com ho podia haver fet Velázquez a *Las Meninas* o Dalí a *Dalí d'esquena pintant Gala d'esquena*.

Imatge 2
Escena representada amb una perspectiva cònica obliqua amb els punts de fuga a esquerra i dreta de la imatge sobre una línia d'horitzó situada lleugerament més amunt de la meitat. Es tracta d'una imatge amb una forta il·lusió espacial de profunditat per la continuïtat visual de les parets de l'interior amb les façanes dels edificis exteriors. Aquesta sensació de profunditat està reforçada també pel contrast de mida entre l'interior i l'exterior, per la immediatesa de textures i colors i per la sensació de proximitat del primer pla en relació amb la difusió de la nitidesa i la pèrdua de detall en la vista panoràmica de l'espai exterior.
Es valorarà la qualitat de les argumentacions.
Es valorarà l'ús d'una terminologia adequada.

22. PAU 2014 · Setembre · Sèrie 5 · Exercici 1 (Opció B)

Opció B. Feu una anàlisi de la composició i la perspectiva de la imatge 2 amb un màxim de cinc línies. Acompanyeu l'explicació d'un croquis.
La **Imatge 2** és una fotografia en color de gran format amb una composició aparentment molt estàtica a través d'una perspectiva cònica en la que el punt de fuga està lleugerament desplaçat cap a la part superior esquerre de la imatge, tot i que, de fet, la podem considerar com una perspectiva central. Cadascun dels objectes que apareixen accentuen aquesta perspectiva; així com ho fan les columnes i els passadissos. Les persones tenen la funció de accentuar la profunditat.
La imatge té, a més, una estructura compositiva formada per moltes línies horitzontals i paral·leles entre si, les que creen les lleixes, l'ordenació dels productes, i el sostre, compensades per multitud de fragments verticals deguts als canvis de producte.

23. PAU 2014 · Juny · Sèrie 3 · Exercici 1 (Opció A)

Exercici 1 (2 punts)

Opció A. L'estudiant haurà d'analitzar amb un màxim de 10 línies la composició de la **imatge 1**.

IDEES CLAU:
Es tracta d'una composició vertical de perspectiva cònica central. Els elements que figuren a l'escena estan dominats per la verticalitat i la centralitat de l'arbre, i per la línia de l'horitzó que dibuixa el paisatge. Una altra lectura compositiva és la forma triangular de la composició, accentuada per la presència de l'escala i d'elements naturals i figures humanes. És una composició harmònica i serena on l'únic element que proporciona un contrapunt dinàmic és la diagonal de l'escala. Cal destacar el blanc o buit que representa l'espai del cel, aquesta manca de representació contrasta amb l'abundància de detalls dels elements naturals i humans. Es ressalta la relació de mesures entre l'arbre/objecte i les figures humanes. Els arcs horitzontals que marquen les fulles de l'arbre principal proporcionen certs valors escultòrics i monumentals. A destacar la riquesa gràfica de molta precisió en un gravat de dimensions reduïdes. El to groguenc que ocupa tota la superfície l'unifica visualment.
Valorar l'ús de la terminologia adequada.
Valorar la qualitat de les argumentacions.

24. PAU 2014 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 1 (Opció B)

Opció B. L'estudiant haurà de fer una anàlisi escrita de la composició de la **imatge 2** i acompanyar-la d'un croquis.

IDEES CLAU:
Es tracta d'una representació en perspectiva cònica central amb un punt de fuga situat a la part superior externa del costat dret de la imatge. Aquesta perspectiva dóna sensació de profunditat, però també fa que el conjunt esdevingui estàtic. Les retícules que formen l'enrajolat del terra, juntament amb les diagonals dels mobles i el taulell d'escacs accentuen les línies de fuga. La composició està dominada pel volum cúbic rectangular situat al centre de la imatge, però lleugerament desplaçat cap a l'esquerra, la figura central crea una vertical que juntament amb les dues taules permeten dibuixar un triangle gairebé equilàter. Aquest es superposa a les línies espacials de la paret i del terra. El conjunt mostra una composició molt geomètrica dominada per les diagonals de les fugues.
Valorar l'ús de la terminologia adequada.
Valorar la qualitat de les argumentacions.
Valorar la qualitat dels croquis presentats.

25. PAU 2013 · Setembre · Sèrie 1 · Exercici 1

Exercici 1
[2 punts]

1.1. L'estudiant haurà de descriure els aspectes de la perspectiva i la llunyania de la **imatge A** i les seves solucions gràfiques per representar-los.
Idees clau:
La **Imatge A** presenta un fort contrast de color i mida entre el primer pla, que és un interior de l'avió i el fons, la pista d'aterratge.
La sensació de llunyania s'obté per una degradació del detall que va des d'un primer pla molt nítid amb colors càlids (vermells, grocs i terres) a un fons difós elaborat amb una gama de tons freds (blavosos i blancs).
Cal ressaltar l'aplicació de perspectiva per la disminució de mesures que són molt contrastades.
La profunditat també s'accentua per un eix visual dominat per la direcció de la mirada de la dona des del primer pla cap a l`horitzó a traves de la finestra.
El dimensió petita de la finestra ajuda a apuntar la direcció de la mirada.
L'espai interior de l'avió és una perspectiva cònica obliqua que es contraposa visualment amb l'eix de la mirada de la dona.

Es valorarà l'ús d'una terminologia adequada.
Es valoraran les interpretacions personals.

1.2. L'estudiant haurà de comentar quin procés de treball seguiria per realitzar la pintura de la imatge B si ell fos l'autor de l'obra.

Entenent que els mètodes de treball són múltiples, per tant es valorarà la capacitat de l'estudiant de proposar qualsevol procés de treball que s'insereixi en una lògica processual que faci possible l'elaboració de l'obra de la imatge B.

Encara que l'alumne no hagi fet cap pràctica de dimensions tan grans com les de la imatge B, pot aplicar l'experiència del seu procés de treball en color habitual . Per exemple, un procés lògic seria: esbossos inicials de mida petita; definició de la composició, situació de personatges i elements; llum; estudi concret de personatges i altres elements (avió, vegetals, etc..) dibuix a mida definitiu, color; successives modificacions. Observació: Aquest procés es podria realitzar en fases i suports separats o simultànies en el mateix suport.

Valorar l'ús d'una terminologia adequada.
Valorar les interpretacions personals.

26. PAU 2013 · Juny · Sèrie 4 · Exercici 1

Exercici 1 [2 punts]

Consideracions generals: Cal tenir en compte que no existeix una resposta única, per tant, i només a títol orientatiu, esmentem una llista d'idees clau per cada opció.

1.- Feu l'anàlisi compositiva de la imatge A. Aquest anàlisi s'ha de fonamentar en un croquis visual que reflecteixi els aspectes compositius mes rellevants de la Imatge A .
Idees clau: L'estudiant haurà d'analitzar breument la composició de la Imatge **A;** fonamentant l'anàlisi en un croquis esquemàtic que pot ser de diverses maneres mentre reflecteixi: verticalitat, frontalitat, simetria en primer pla i equilibri de línies inclinades en segon terme. Aquest croquis és l'element principal de la resposta.

Destaca una figura de cos sencer que està situada sobre l'eix vertical i central de la imatge. El fons de la figura està dividit en quatre plans clarament diferenciats que defineixen diversos nivells de proximitat. Els dos plans superiors estan integrats a partir de la profunditat que ofereix la perspectiva cònica amb el punt de fuga situat a fora i a l'esquerra de la imatge, mentre que els dos inferiors son pràcticament plans, tot i que insinuen una perspectiva cònica amb el punt de fuga a fora i a la dreta de la imatge.

En el seu conjunt es produeix un joc de línies compositives lleugerament inclinades en el segon terme compensades per una potent vertical.

2.- La fotografia de la imatge B mostra una manifestació de treballadors al centre de Frankfurt l'any 1932. Analitzeu les connotacions socials que es deriven de la imatge B.
Idees clau: L'estudiant haurà d'analitzar les connotacions socials de la imatge **B**. S'acceptaran comentaris que facin referència al moment històric en el que es situa la fotografia , comparacions amb altres situacions històriques o contemporànies i a coneixements i experiències personals
Tant el títol, com la fotografia aporten informació que resulta determinant per la lectura de la imatge. La fotografia mostra una escena quotidiana de la convulsa vida de l'alemanya i de l'Europa de la primera meitat del segle XX, marcada per la Primera i la Segona Guerra Mundial, així com pel període d'entreguerres que mostra la fotografia de Gisèle Freund.
Destaca el joc visual entre l'interior i l'exterior de l'edifici; contrasta la diferent actitud entre les persones que son dins, les que son fora i les que estan sortint de la construcció. Aquesta operació pot actuar com una metàfora de les diferents posicions

socials i polítiques que es van adoptar en el context històric en que es va fer la fotografia.

És una imatge documental, en la que l'autora mostra l'agitació social i política a través d'una composició amb ritme i moviment de tots els actors que hi apareixen. Una manifestació de les reivindicacions d'una part de la societat per tal de visualitzar un descord. A partir d'aquesta idea les connotacions que pot fer l'alumne poden ser múltiples i aplicades a la situacions socials del moment present.

27. PAU 2011 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 1

Exercici 1 (2 punts)

1-L'estudiant haurà d'analitzar breument les característiques cromàtiques de la **imatge A**

IDEES CLAU:
La superfície pictòrica és clara, tranquil·la, artificial i lluminosa. És un dia assolellat, sense núvols, sembla ser el migdia. Quan el sol és més alt i la calor és més intensa. Les ombres dels objectes (edifici i cadira) es projecten quasi perpendicularment en plans verticals i horitzontals respectivament. Dominen dos tons blaus (piscina i cel) dos de rosats (terra i habitatge) i el groc (trampolí). L'explosió d'aigua està resolta amb pinzellades blanques i traços de formes irregulars que pertorben l'entorn. Aquestes pinzellades espontànies i accidentals, juntament amb els reflexes als vidres de l'habitatge i les palmeres, contrasten amb grans àrees resoltes de manera plana i geomètrica de contorns nítids (aigua, cel i trampolí i casa)
Valorar l'ús de la terminologia adequada

2.-L'estudiant haurà de fer una interpretació personal de la **imatge A**

IDEES CLAU:
La imatge ofereix múltiples interpretacions així és que cal tenir en compte la capacitat d'anàlisis i el rigor en el desenvolupament de les seves idees, siguin les que siguin, mentre estiguin relacionades amb l'obra "A bigger splash".
L'estudiant ha de fer relacions argumentades amb altres autors, obres o moviments artístics que es relacionin amb la imatge, per exemple: el Pop art, la pintura contemporània, l'art de finals del s. XX, o l'art de principis del s. XXI. Com que la imatge és d'un artista viu i actiu es tindran en compte totes les consideracions que sorgeixin en relació a l'escena contemporània de l'art.
Valorar l'ús de la terminologia adequada.
Valorar la qualitat de les argumentacions.
Valorar les interpretacions personals.

3.- L'estudiant haurà d'analitzar breument la composició de les **imatges A** i **B**. I comparar les semblances i diferències d'ambdues pintures.

IDEES CLAU:
Les dues imatges representen escenes de Bany. La primera s'emmarca en un espai arquitectònic i la segona en un espai natural. Son espais exteriors amb un eix diagonal des del vèrtex inferior dret.
Ambdues imatges estan representades per mitjà d'una perspectiva cònica frontal. La imatge A és una composició més estructurada dominada per la horitzontalitat. La imatge és un quadrat perfecte, dividit en dos rectangles gairebé iguals, el cel per sobre i per sota la piscina, amb una banda de color rosa intercalat entre ells. Alguns petits incidents marquen aquest esquema: la cadira del director, l'herba i les palmeres .

La imatge B té la composició més desordenada. El seu format és rectangular horitzontal. La composició es desenvolupa al llarg de la profunditat de l'espai. El primer pla (cadires, taules i figura asseguda, fulles de l'arbre) ajuden a remarcar aquest efecte de profunditat. A la diagonal l'acompanyen petites verticals (barana i figures humanes) marcant el pas cap l'horitzó fent una degradació de mesures. L'horitzó amb un efecte atmosfèric, fusiona el pla vertical i horitzontal.

Valorar l'ús de la terminologia adequada.
Valorar la qualitat dels croquis presentats

4.-L'estudiant haurà de fer una interpretació dels valors semàntics de la **imatge B**

IDEES CLAU:
La fotografia evoca una tarda sota el sol sense preocupacions. Retrata una escena quotidiana de persones de classe mitja o acomodada en un riu .Mostra l'escena amb espontaneïtat i sinceritat, sent testimoni d'una manera de viure la vida al marge de les convulsions socials i polítiques de l'època (Primera Guerra Mundial, crisi econòmica del 29, Revolució Russa...) .
El títol inclou l'autor, la qual cosa pot donar lloc a interessants comentaris.
Es tindrà en compte la capacitat d'anàlisis i el rigor en el desenvolupament de les idees de l'alumne.
Valorar l'ús de la terminologia adequada.
Valorar la coherència de les argumentacions.
Valorar les interpretacions personals i les referències als coneixements i experiències culturals personals.

28. PAU 2001 · Setembre · Sèrie 4 · Exercici 1

Exercici 1 (3 punts)
Qualsevol de les dues imatges fa referència al títol genèric de la prova i entre elles tenen un caràcter complementari de tal manera que l'alumne trobi factible poder aplicar el seu millor discurs a alguna de les dues.

OPCIÓ A
Exemple de possibilitat de comentari. Resum:
El cubisme és un moviment artístic situat cronològicament entre 1907 i 1914, practicat per Picasso, Braque, Gris, Léger, Matisse, Derain, entre d'altres artistes. L'obra "Les demoiselles d'Avignon" de Picasso (1907) és considerada com una referència cronològica i també estilística. L'art negre i les obres estructurades de Cezanne hi tenen una clara influència.
Cal destacar la importància de Braque en els inicis del cubisme, sovint eclipsada per la de Picasso, tanmateix innegable. S'acostuma a diferenciar dos tipus de cubisme: l'analític (un o diversos objectes són vistos des de punts de vista diferents) i el sintètic (objectes diferents, pertanyents al mateix o diferent context, configuren una nova composició). Moltes obres, però, tenen una fragmentació i una composició més arbitrària. Cromàticament es tendeix a utilitzar el negre, el blanc, els grisos, marrons, etc.(no s'exclouen altres colors) per oposició al cromatisme dels moviments anteriors. Les pintures són fortament estructurades i amb importància de la forma, de la representació de l'espai i de la composició. La factura (traç) sovint és lineal amb tractaments que van des de la pintura plana a l'ús de pinzellades soltes. Cal remarcar la importància del "collage". El cubisme va tenir la seva versió escultòrica: Picasso o Gargallo en són exemples.
Cal valorar si es contextualitza l'obra en funció d'algun dels factors següents: pel tema, pel moviment artístic, per la relació, semblança o oposició a altres artistes o obres, per la repercussió social de l'obra. Valorar si a partir de l'obra es descriu algun dels aspectes següents: significats o interpretacions assumides històricament i/o interpretacions pròpies. Valorar si es dóna alguna informació de l'autor. Valorar si s'utilitza una terminologia escaient i un redactat entenedor.

OPCIÓ B
Exemple de possibilitat de comentari. Resum:
La instal·lació és un concepte artístic que té els seus orígens en els moviments de meitat del segle XX, els quals proposen un art obert a la interconnexió entre diferents pràctiques artístiques, un art menys objectual i més ideològic. La instal·lació no és cap estil en concret, ja que ha estat aplicat des de premisses estètiques molt diverses, sinó una actuació artística en l'espai en la qual sovint es barregen aspectes provinents de diferents arts o oficis artístics (pintura, escultura, arquitectura, il·luminació, sonorització, etc.). En els darrers anys de la dècada dels noranta les instal·lacions han agafat molt de protagonisme en les manifestacions artístiques.
(Cal valorar si es contextualitza l'obra en funció d'algun dels factors següents: pel tema, pel moviment artístic, per la relació, semblança o oposició a altres artistes o obres. Valorar si a partir de l'obra es descriu algun dels aspectes següents: significats o interpretacions assumides històricament i/o interpretacions pròpies. Valorar si es dóna alguna informació de l'autor. Valorar si s'utilitza una terminologia escaient i un redactat entenedor.)

29. PAU 2000 · Juny · Sèrie 1 · Exercici 2

Exercici 2 (3 punts)

Qualsevol de les dues imatges fa referència al títol genèric de la prova i entre elles, solen tenir un caràcter oposat, de tal manera que l'alumne trobi factible poder aplicar el seu millor discurs a alguna de les dues.

Valorar si es contextualitza l'obra en funció d'algun dels factors següents:

- Pel tema.
- Per la situació històrica o social de l'època.
- Per l'estil o moviment artístic.
- Per la relació, semblança o oposició a altres artistes o obres.
- Per la funció de l'obra.
- Per la representació espacial de l'espai.

Valorar si a partir de l'obra es descriu algun dels aspectes intrínsecs d'aquesta:

- Tècnica.
- Composició.
- Cromatisme.
- Utilització de la perspectiva.
- Significats o interpretacions assumides històricament com a base cultural.
- Interpretacions pròpies.
- Valorar si es dóna alguna informació de l'autor.
- Valorar si s'utilitza una terminologia escaient i un redactat entenedor.